

ΓΙΑΤΙ ΤΟ ΔΙΑΒΑΖΟΥΝ ΟΛΟΙ;

Μια κριτική προσέγγιση στα ευπώλητα «Λίγο από το αίμα σου» (εκδ. Πατάκη) και «Μπρίντα» (εκδ. Λιβάνη)

Κάποιοι συγγραφείς έχουν πιστούς αναγνώστες. Η Τριανταφύλλου, για παράδειγμα. Είναι πλέον η Σώτη. Ο,τι και να γράψει, θα τη διαβάσεις. Ίσως επειδή μπορεί να αλλάζει θεματολογία, όπως ένας ηθοποιός ντύνεται διαφορετικούς ρόλους. Αυτό της χαρίζει καλλιτεχνική αξία. Πόσω μάλλον που αφήνει σε όλα τα διαφορετικά που γράφει το στίγμα της. Η Σώτη, ακόμη και την ιστορία ενός καθολικού βρετανού αριστοκράτη στην Κένυα, όπως αυτή που διηγείται στο «Λίγο από το αίμα σου» (εκδ. Πατάκη), μπορεί να τη χορέψει σε ροκ ρυθμούς. Παρ' όλο που στα περισσότερα έργα της, όπως και σε αυτό, οι προσδοκίες σου διαψεύδονται, διότι για κάποιον λόγο η κορύφωση δεν είναι αυτή για την οποία σε έχει προετοιμάσει. Με πιστούς οπαδούς πορεύεται και ο Κοέλο, αλλά για άλλους λόγους. Εδώ πρόκειται για μια σχεδόν θρησκευτική πίστη. Η εκλαϊκευμένη σοφία υπό τη μορφή δοξασιολογίας των έργων του είναι σίγουρα καθησυχαστική για την ψυχική μας διάθεση. Η «Μπρίντα» (εκδ. Λιβάνη) είναι άλλη μια «Μάγισσα του Πορτομπέλο», η τρυφερή ιστορία για μια νεαρή κοπέλα (άρα για όλες τις νεαρές αναγνώστριες) με μπόλικη μαγεία, που καταφέρνει πάντοτε να μιλά στην καρδιά. Το ερώτημα όμως παραμένει: γιατί να ταυτίζεσαι με... Ξωτικά για να ελπίσεις, ενώ μπορείς να διαβάσεις έναν μεγάλο συγγραφέα, που θα σε πάει λίγο παραπέρα, χωρίς δοκιμασμένες συνταγές, αλλά με την τέχνη του;